

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. liepos 14 d.*

Byloje C-40/03 P

dėl 2003 m. sausio 29 d. pagal Teisingumo Teismo EB statuto 49 straipsnį paduoto apeliacinio skundo

Rica Foods (Free Zone) NV, įsteigta Oranjestad (Aruba), atstovaujama advokato G. van der Wal,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Bendrijų Komisijai, atstovaujamai T. van Rijn, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: olandų.

Nyderlandų Karalystei, atstovaujamai H. Sevenster, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

Ispanijos Respublikai, atstovaujamai N. Díaz Abad ir D. Miguel Muñez Pérez, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusioms į bylą šalims pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (pranešėjas), G. Arestis ir J. Klučka,

generalinis advokatas P. Léger,
posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. gruodžio 16 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2005 m. vasario 17 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu *Rica Foods (Free Zone) NV* (toliau – *Rica Foods*) prašo Teisingumo Teismo panaikinti 2002 m. lapkričio 14 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Rica Foods ir Free Trade Foods prieš Komisiją* (T-332/00, T-350/00, Rink. p. II-4755, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo pastarasis atmetė jos ieškinį dėl 2000 m. rugsėjo 29 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2081/2000, nustatančio apsaugos priemonės EB ir užjūrio šalių ir teritorijų kilmės kumuliacijos cukraus sektoriaus produktų importui iš užjūrio šalių ir teritorijų (OL L 246, p. 64, toliau – ginčijamas reglamentas), panaikinimo.

Teisinis pagrindas

Bendras cukraus rinkų organizavimas

- 2 1999 m. rugsėjo 13 d. Reglamentu (EB) Nr. 2038/1999 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo (OL L 252, p. 1) Europos Sąjungos Taryba kodifikavo keletą kartų keistą 1981 m. birželio 30 d. Reglamentą (EEB) Nr. 1785/81 (OL L 177, p. 4), kuriuo buvo nustatytas šis bendras organizavimas. Šiuo organizavimu siekiama reguliuoti Bendrijos cukraus rinką, kad būtų padidintas užimtumas ir Bendrijos cukraus gamintojų gyvenimo lygis.

- 3 Paramą Bendrijos produkcijai, įgyvendinamą nustatant garantines kainas, riboja nacionalinės gamybos kvotos (A ir B kvotos), kurias Taryba pagal Reglamentą Nr. 2038/1999 skiria kiekvienai valstybei narei, kuri jas paskirsto tarp savo gamintojų. B kvotai priskiriamam cukrui (vadinamasis „B cukrus“) taikomas didesnis gamybos mokestis, palyginti su A kvotos cukrumi (vadinamasis „A cukrus“). Cukrus, pagamintas viršijus A ir B kvotas, yra vadinamas „C cukrumi“, ir jis negali būti parduodamas Europos bendrijoje, išskyrus atvejus, kai kitą sezoną jis priskiriamas A ir B kvotoms.
- 4 Išskyrus C cukraus eksportą, pagal Reglamento Nr. 2038/1999 18 straipsnį už iš Bendrijos eksportuojamą cukrų yra skiriamos eksporto grąžinamosios išmokos Bendrijos ir pasaulinės rinkos kainų skirtumui padengti.
- 5 Cukraus, už kurį gali būti skiriama eksporto grąžinamoji išmoka, kiekis ir bendra metinė grąžinamųjų išmokų suma nustatoma pagal Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) susitarimus (toliau – PPO susitarimai), kurių šalis yra Bendrija, patvirtintus 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimu 94/800/EB dėl daugiašalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994 m.) priimtų susitarimų patvirtinimo Europos bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu (OL L 336, p. 1). Vėliausiai skaičiuojant nuo 2000–2001 prekybos metų, cukraus, už kurio eksportą mokamos grąžinamosios išmokos, kiekis turi būti ne didesnis kaip 1 273 50 tonų, o bendra grąžinamųjų išmokų suma neturi būti didesnė kaip 499,1 milijono eurų, o tai sudaro atitinkamai 20 % ir 36 % sumažėjimą, palyginti su 1994–1995 prekybos metais.

UŠT asociacijos su Bendrija režimas

- 6 EB 3 straipsnio 1 dalies s punkte yra numatyta, jog viena iš Bendrijos veiklos sričių yra užjūrio šalių ir teritorijų (UŠT) asociacija, kad „būtų plečiama prekyba ir kartu skatinama ekonominė bei socialinė plėtra“.

- 7 Aruba ir Nyderlandų Antilai yra UŠT.
- 8 Pastarųjų asociaciją su Bendrija reglamentuoja EB sutarties IV antraštinė dalis.
- 9 EB sutarties 136 straipsnio (po pakeitimo – EB 187 straipsnis) pagrindu buvo priimta keletas sprendimų, įskaitant 1991 m. liepos 25 d. Tarybos sprendimą 91/482/EEB dėl užjūrio šalių ir teritorijų asociacijos su Europos ekonomine bendrija (OL L 263, p. 1), kuris pagal jo 240 straipsnio 1 dalį yra taikomas dešimt metų, skaičiuojant nuo 1990 m. kovo 1 dienos.
- 10 Įvairios šio sprendimo nuostatos iš dalies buvo pakeistos 1997 m. lapkričio 24 d. Tarybos sprendimu 97/803/EB, iš dalies keičiančiu Sprendimą 91/482 (OL L 329, p. 50). Be to, Sprendimo 91/482, iš dalies pakeisto Sprendimu 97/803 (toliau – sprendimas dėl UŠT), galiojimas 2000 m. vasario 25 d. Tarybos sprendimu 2000/169/EB (OL L 55, p. 67) buvo pratęstas iki 2001 m. vasario 28 dienos.
- 11 Sprendimo dėl UŠT 101 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„UŠT kilmės produktai į Bendriją įvežami be importo maito.“ (Neoficialus vertimas)

12 To paties sprendimo 102 straipsnyje numatyta:

„Nepažeisdama 108b (straipsnio) Bendrija UŠT kilmės produktų importui netaiko jokių kiekybinių apribojimų ar lygiaverčio poveikio priemonių.“ (Neoficialus vertimas)

13 Šio sprendimo 108 straipsnio 1 dalies pirmoje įtraukoje daroma nuoroda į šio sprendimo II priedą, kuriame pateikiama produktų kilmės sąvoka ir su ja susijusių administracinio bendradarbiavimo būdų sąvokų apibrėžimas. Pagal šio priedo 1 straipsnį produkto kilmės šalimi yra laikoma UŠT, Bendrija arba Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno šalys (toliau – AKR valstybės), jei jis ten buvo visas gautas arba pakankamai perdirbtas.

14 II priedo 3 straipsnio 3 dalyje pateikiamas apdirbimų arba apdorojimų, kurie yra laikomi nepakankamais, kad produktui iš UŠT būtų suteiktas produkto kilmės statusas, sąrašas.

15 Be to, II priedo 6 straipsnio 2 dalyje yra pateikiamos vadinamosios „EB-UŠT ir AKR-UŠT kilmės kumuliacijos“ taisyklės. Joje nustatyta:

„Jei produktai, gauti vien tik Bendrijoje arba AKR valstybėse, buvo apdirbti arba perdirbti UŠT, jie laikomi gautais tik UŠT.“ (Neoficialus vertimas)

- 16 Pagal šio priedo 6 straipsnio 4 dalį šios EB-UŠT ir AKR-UŠT kilmės kumuliacijos taisyklės yra taikomos „bet kuriam UŠT atliktam apdirbimui ar perdirbimui, įskaitant 3 straipsnio 3 dalyje nurodytas operacijas“.
- 17 Sprendimu 97/803 į sprendimą dėl UŠT buvo įterptas 108b straipsnis, kurio 1 dalyje nustatyta, kad „II priedo 6 straipsnyje nurodyta AKR-UŠT kilmės kumuliacija pripažįstama neviršijant 3 000 tonų cukraus metinio kiekio“. Tačiau Sprendimas 97/803 EB-UŠT kilmės kumuliacijos taisyklės taikymo neapribojo.
- 18 Sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalimi Europos Bendrijų Komisijai suteikiama teisė imtis „būtinų apsaugos priemonių“, jei „(šio sprendimo) taikymas labai sutrikdo Bendrijos arba vienos ar kelių valstybių narių ekonomikos sektorių arba sukelia pavojų jų išorės finansų stabilumui“ arba (jei) „kyla sunkumų, dėl kurių gali pablogėti veikla kuriame nors Bendrijos ar Bendrijos regiono sektoriuje <...>“. Pagal šio sprendimo 109 straipsnio 2 dalį Komisija turi pasirinkti „tokias priemones, kurios mažiausiai sutrikdytų asociacijos ir Bendrijos funkcionavimą“. Be to, „šios priemonės neturi siekti daugiau nei griežtai būtina iškilusiems sunkumams įveikti“.

Apsaugos priemonės, priimtos cukraus ir cukraus bei kakavos mišinių, kuriems taikoma EB-UŠT kumuliacija, importo atžvilgiu

- 19 1999 m. lapkričio 15 d. Komisija, remdamasi sprendimo dėl UŠT 109 straipsniu, priėmė Reglamentą (EB) Nr. 2423/1999, nustatantį apsaugos priemones cukraus, kurio KN kodas 1701, ir cukraus bei kakavos mišinių, kurių KN kodai 1806 10 30 ir 1806 10 90 ir kurių kilmės šalis yra UŠT, atžvilgiu (OL L 294, p. 11).

- 20 Šiuo reglamentu, taikomu iki 2000 m. vasario 29 d., Komisija cukraus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importui nustatė mažiausią kainą, o UŠT kilmės cukraus ir kakavos mišinių (toliau – mišiniai) importui – Bendrijos priežiūros procedūrą pagal taisykles, numatytas 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, p. 1), 308d straipsnyje.
- 21 Sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio pagrindu taip pat buvo priimtas 2000 m. vasario 29 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 465/2000, nustatantis apsaugos priemonės EB ir užjūrio šalių ir teritorijų kilmės kumuliacijos cukraus sektoriaus produktų importui iš užjūrio šalių ir teritorijų (OL L 56, p. 39). Šis reglamentas nuo 2000 m. kovo 1 d. iki 2000 m. rugsėjo 30 d. produktams, priskiriamiems tarifinėms pozicijoms KN 1701, 1806 10 30 ir 1806 10 90, EB-UŠT kilmės kumuliaciją apribojo iki 3 340 tonų cukraus.
- 22 2000 m. rugsėjo 29 d. Komisija ginčijamą reglamentą taip pat priėmė sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio pagrindu.
- 23 Iš šio reglamento pirmos, ketvirtos, penktos ir šeštos konstatuojamųjų dalių matyti, kad:

„1. Komisija konstatavo, kad nuo 1997 iki 1999 m. stipriai padidėjo cukraus (KN 1701) ir cukraus bei kakavos mišinių, kurių KN 1 806 10 30 ir 1 806 10 90 ir ypač kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, iš (UŠT) importas. 1996 m. šis importas iš viso nebuvo vykdomas, o 1999 m. jis siekė daugiau kaip

53 000 tonų. Aptariamų produktų importui į Bendriją buvo netaikomi importo muitai ir kiekybiniai apribojimai pagal sprendimo dėl UŠT 101 straipsnio 1 dalį.

<...>

4. Pastaraisiais metais Bendrijos cukraus rinka susidūrė su netikėtais sunkumais. Ši rinka yra perteklinė. Suvartojamo cukraus kiekis yra pastovus, t. y. maždaug 12,8 milijono tonų. Pagal kvotas cukraus yra pagaminama apie 14,3 milijono tonų. Taigi bet kokį cukraus į Bendriją importą pakeičia atitinkamo Bendrijos cukraus kiekio, kuris negali būti parduotas šioje rinkoje, eksportas; pagal nustatytas kvotas iš Bendrijos biudžeto už šį cukrų yra mokamos grąžinamosios išmokos (šiuo metu apie 520 eurų už toną). Tačiau pagal susitarimą dėl žemės ūkio, kuris buvo sudarytas remiantis Urugvajaus raundo rezultatais, eksporto, už kurį mokamos grąžinamosios išmokos, kiekis yra mažinamas nuo 1 555 600 tonų 1995–1996 prekybos metais iki 1 273 500 tonų 2000–2001 prekybos metais.

5. Dėl šių sunkumų bendras cukraus rinkos organizavimas gali būti smarkiai sutrikdytas. 2000–2001 prekybos metais Komisija nusprendė maždaug 500 000 tonų sumažinti Bendrijos gamintojų kvotas <...>. Dėl kiekvieno papildomo cukraus ir produktų, kurių sudėtyje yra didelis kiekis cukraus iš UŠT, importo reikės dar labiau sumažinti Bendrijos gamintojų kvotas, taigi jie praras dar daugiau garantuotų pajamų.

6. Todėl vis dar yra sunkumų, dėl kurių gali pablogėti veikla viename iš Bendrijos sektorių <...> (Neoficialus vertimas)

24 Pagal ginčijamo reglamento 1 straipsnį:

„Šio reglamento galiojimo laikotarpiu produktams, priskiriamiems tarifinėms pozicijoms KN 1701, 1806 10 30 ir 1806 10 90, sprendimo dėl UŠT 6 straipsnio II priede nurodyta kilmės EB-UŠT kumuliacija yra pripažįstama 4 848 tonoms cukraus.

Kad šio termino būtų laikomasi, kitų nei cukraus produktų atveju atsižvelgiama į cukraus kiekį importuojamame produkte.“ (Neoficialus vertimas)

25 Iš šio reglamento aštuntos konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija šią 4 484 tonų kvotą nustatė atsižvelgdama į „didžiausią nagrinėjamų produktų importo bendrą metinį kiekį per pastaruosius trejus metus iki 1999 m., kai importas ypač išaugo. Nustatydama cukraus kiekį, į kurį reikia atsižvelgti, Komisija atsižvelgia į Europos Bendrijų Pirmosios instancijos pirmininko poziciją 2000 m. liepos 12 d. ir rugpjūčio 8 d. Nutartyse bylose T-110/00 R ir T-159/00 R, tačiau nepripažįsta jos pagrįstos. Be to, siekdama išvengti nereikalingų procedūrų ir tik nustatyti apsaugos priemones, Komisija dėl cukraus, kurio KN yra 1701, ir 1997 m. atsižvelgia į bendrą 10 372,2 tonų skaičių, lygų bendram Eurostato patvirtintam cukraus iš UŠT, kuriam taikoma EB-UŠT ir AKR-UŠT kilmės kumuliacija, importui“.

26 Pagal ginčijamo reglamento 2 straipsnį šio reglamento 1 straipsnyje nurodytų produktų importui vykdyti reikia gauti importo licenciją, kuri išduodama pagal 1997 m. gruodžio 17 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2553/97 dėl importo licencijų

tam tikriems produktams, kurių KN 1701, 1702, 1703 bei 1704 ir kurių kilmė – EB ir užjūrio šalys ir teritorijos, išdavimo taisyklių (OL L 349, p. 26), 2–6 straipsnių taisykles, taikomas *mutatis mutandis*.

- 27 Galiausiai pagal jo 3 straipsnį ginčijamas reglamentas yra taikomas nuo 2000 m. spalio 1 d. iki 2001 m. vasario 28 dienos.

Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

- 28 2000 m. spalio 27 d. ir 2000 m. lapkričio 20 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje užregistruotais pareiškimais *Rica Foods* ir kita bendrovė (toliau kartu – ieškovės), kurios yra UŠT (Aruba ir Nyderlandų Antilai) įsteigtos cukraus perdirbimo bendrovės, pateikė ieškinius, kuriais siekiama ginčijamo reglamento panaikinimo ir prašoma atlyginti tariamai dėl šio reglamento priėmimo patirtą žalą (bylos T-332/00 ir T-350/00).
- 29 2001 m. kovo 15 d. ir balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo trečiosios kolegijos pirmininko nutartimis Nyderlandų Karalystei buvo leista įstoti į bylą T-332/00 *Rica Foods* pusėje, o Ispanijos Karalystei buvo leista įstoti į bylas T-335/00 ir T-350/00 Komisijos pusėje.
- 30 Grįsdama ieškinį *Rica Foods* nurodė tris pagrindus, susijusius atitinkamai su sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies pažeidimu, proporcingumo principo pažeidimu ir preferencinio statuso, kurį UŠT turi pagal Sutartį, pažeidimu.

- 31 Sujungęs dvi bylas skundžiamu sprendimu Pirmosios instancijos teismas ieškinius atmetė kaip nepagrįstus.
- 32 Dėl pirmiau nurodytų ieškinio pagrindų Pirmosios instancijos teismas nusprendė štai ką.

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies pažeidimu

- 33 Pirmosios instancijos teismo teigimu, Bendrijos institucijos turi didelę diskreciją taikydamos sprendimo dėl UŠT 109 straipsnį. Esant tokiai diskrecijai Bendrijos teismas turėtų apsiriboti patikrinimu, ar ją įgyvendinant nepadarėta akivaizdi klaida, ar nebuvo piktnaudžiaujama įgaliojimais ir ar Bendrijos institucijos akivaizdžiai neviršijo savo diskrecijos ribų (2001 m. lapkričio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-110/97, Rink. p. I-8763, 61 punktą ir nurodyta teismo praktika) (skundžiamo sprendimo 66 ir 67 punktai).
- 34 Šioje byloje Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad nagrinėjama apsaugos priemonė priklausė sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalyje numatytam antram atvejui. Jis taip pat patvirtino Komisijos, siekiant pagrįsti šios priemonės priėmimą, pateiktų argumentų, ypač ginčijamojo reglamento ketvirtoje konstatuojamojoje dalyje, kad dėl pertekliaus rinkoje kiekviena papildomai importuota tona lemtų subsidijų eksportui didėjimą, kuris savo ruožtu gali pasiekti tik PPO susitarimuose numatytas ribas, tikslumą (skundžiamo sprendimo 75–86 punktai). Jis nusprendė, kad visi kartu šie argumentai parodo sunkumą šios nuostatos prasme egzistavimą (šio sprendimo 89–103 punktai).

- 35 Be to, Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog Komisija galėjo ginčijamo reglamento penktoje konstatuojamojoje dalyje pagrįstai pripažinti, kad padidėjęs cukraus ir mišinių importas pagal EB-UŠT kilmės kumuliacijos taisykles galėjo labai sutrikdyti bendrą cukraus rinkų organizavimą (šio sprendimo 104–141 punktai).

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su proporcingumo principo pažeidimu

- 36 Ieškovės šiuo klausimu nurodė keletą argumentų.
- 37 Visų pirma, priimdama Sprendimą 91/482, Taryba turėjo atsižvelgti į aplinkybę, kad žemės ūkio produktų iš UŠT importas į Bendriją galėjo lemti papildomas bendros žemės ūkio politikos biudžeto išlaidas. Importo padidėjimas yra tiesioginis sprendimo dėl UŠT padarinys.
- 38 Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog aplinkybė, kad jau 1991 m. buvo numatytas importo padidėjimas, nėra svarbi vertinant, ar 2000 m. vasario mėn. priimta priemonė buvo tinkama ir proporcinga sunkumams sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 2 dalies prasme pašalinti (skundžiamo sprendimo 147 punktas).
- 39 Antra, ieškovės tvirtino, kad Komisija nepaisė nagrinėjamos apsaugos priemonės laikino pobūdžio.

- 40 Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas atkreipė dėmesį į Bendrijos institucijų didelę diskreciją taikant sprendimo dėl UŠT 109 straipsnį ir nusprendė, kad ginčijamas reglamentas, taikomas nuo 2000 m. spalio 1 d. iki 2001 m. vasario 28 d., „kuris riboja laisvą cukraus iš UŠT patekimą į Bendrijos rinką su jos padėtimi suderinamose ribose visiškai išsaugant preferencinį šio produkto statusą atsižvelgiant į sprendimo dėl UŠT tikslus <...>, galėjo įgyvendinti Komisijos nurodytą tikslą ir neviršijo to, kas reikalinga jam pasiekti“ (skundžiamo sprendimo 151–153 punktai).
- 41 Trečia, ieškovės kaltino Komisiją ginčijamame reglamente nenurodžius priežasčių, dėl kurių mažiausios kainos Reglamente Nr. 2423/1999 nustatymas daugiau nebuvo laikomas tinkamu siekiamam tikslui įgyvendinti.
- 42 Šiuo atžvilgiu Pirmosios instancijos teismas pastebėjo, jog ieškovės neįrodė, „kad apribodama cukraus ar mišinių, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importą į Bendriją iki 4 848 tonų ginčijamo reglamento taikymo laikotarpiu Komisija priėmė akivaizdžiai netinkamą priemonę arba akivaizdžiai klaidingai įvertino įrodymus, kuriuos ji turėjo ginčijamo reglamento priėmimo momentu“, ir konstatavo, kad bet kuriuo atveju „Reglamentas Nr. 2423/1999 nesumažino cukraus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importo, ir tai leido suabejoti šiame reglamente nustatytos priemonės, t. y. atitinkamo produkto mažiausia importo kaina, veiksmingumu (skundžiamo sprendimo 156 ir 157 punktai).
- 43 Ketvirta, ieškovės tvirtino, kad 4 848 tonų cukraus ribos nustatymas penkių mėnesių laikotarpiui pažeidė proporcingumo principą, nes apskaičiuojant šią kvotą nebuvo atsižvelgta į 1999 m. importą, atliktas skaičiavimas buvo klaidingas ir nustatyta importo kvota buvo per maža, kad bent vienos cukraus perdirbimo gamyklos veikla būtų pelninga.

- 44 Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad Komisija, kuri turėjo veikti derindama skirtingus interesus, galėjo, kaip matyti iš ginčijamo reglamento aštuntos konstatuojamosios dalies, pagrįstai nustatyti ginčijamą 4 848 tonų kvotą remdamasi didžiausiu nagrinėjamų produktų importo metiniu kiekiu per pastaruosius trejus metus iki 1999 m. atsižvelgiant į proporcingą cukraus ir mišinių importo į Bendriją pagal EB-UŠT kilmės kumuliacines taisykles 1999 m. didėjimą, kuris galėjo sukelti veiklos Bendrijos cukraus sektoriuje pablogėjimą (skundžiamo sprendimo 164–174 punktai).
- 45 Galiausiai ieškovės teigė, kad ginčijamo reglamento 2 straipsnio 3 dalis, kuri nustato, kad „prie prašymų išduoti importo licenciją turi būti pridedami eksporto licencijų nuorašai“, pažeidžia proporcingumo principą.
- 46 Pirmosios instancijos teismas šį argumentą atmetė motyvuodamas tuo, kad „ši sąlyga leidžia užtikrinti, jog pagal ginčijamą reglamentą pateikti prašymai dėl importo būtų susiję su cukrumi, kuriam realiai taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija“ (skundžiamo sprendimo 176 punktas).

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su preferencinio statuso, kuris taikomas UŠT kilmės produktams, pažeidimu

- 47 Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog vien dėl to, kad pagal sprendimo dėl UŠT 109 straipsnį buvo priimta apsaugos priemonė, negalima daryti išvados, kad buvo pažeistas UŠT kilmės produktų preferencinis statusas, nes šia priemone šalinami arba švelninami atsiradę sunkumai. Be to, jis konstatavo, kad ginčijamas reglamentas nenustato jokios ribos cukraus iš UŠT importui pagal įprastas taisykles, jei tokia produkcija egzistuoja (skundžiamo sprendimo 182–190 punktai).

Apeliacinis skundas

48 *Rica Foods* Teisingumo Teismo prašo:

- pripažinti apeliacinį skundą priimtina,
- panaikinti skundžiamą sprendimą ir patenkinti pirmojoje instancijoje pateiktus reikalavimus.

49 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- pripažinti apeliacinį skundą nepriimtina,
- priteisti iš apeliančės šioje instancijoje patirtas bylinėjimosi išlaidas.

50 Ispanijos vyriausybė prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš apeliančės bylinėjimosi išlaidas.

51 Grįsdama apeliacinį skundą *Rica Foods* nurodo penkis pagrindus, susijusius su:

- sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nes Pirmosios instancijos teismas pripažino, jog Bendrijos institucijos turi didelę diskreciją taikydamos šią nuostatą,

- pareigos motyvuoti pažeidimu,

- sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nes Pirmosios instancijos teismas klaidingai kvalifikavo pateisinant ginčijamos apsaugos priemonės priėmimą Komisijos nurodytas aplinkybes kaip „sunkumus“ ir „pablogėjimą“ šios nuostatos prasme,

- sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 2 dalies pažeidimu,

- preferencinio statuso, kurį turi UŠT, pažeidimu.

Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies pažeidimu ir Bendrijos institucijoms pripažintos diskrecijos apimtimi

⁵² Nurodydama pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą *Rica Foods* kaltina Pirmosios instancijos teismą, kad šis neteisingai suprato sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalį, skundžiamo sprendimo 66 punkte pripažindamas didelę Komisijos diskreciją taikant šią nuostatą. Iš tikrųjų ši dalis, kuri įtvirtina to paties sprendimo 101 straipsnio 1 dalyje nustatyto principo, draudžiančio Bendrijoje taikyti importo muitus UŠT kilmės produktams, išimtį, turėjo būti aiškinama siaurai.

- 53 Šiuo atžvilgiu pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Bendrijos institucijos turi didelę diskreciją taikydamos sprendimo dėl UŠT 109 straipsnį (šiuo klausimu žr. 1999 m. vasario 11 d. Sprendimo *Antillean Rice Mills ir kt. prieš Komisiją*, C-390/95 P, Rink. p. I-769, 48 punktą; minėto sprendimo *Nyderlandai prieš Tarybą* 61 punktą ir 2001 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-301/97, Rink. p. I-8853, 73 punktą).
- 54 Šiomis aplinkybėmis Bendrijos teismas turėtų apsiriboti patikrinimu, ar įgyvendinant šią diskreciją nepadaryta akivaizdi klaida, ar nebuvo piktnaudžiaujama įgaliojimais ir ar Bendrijos institucijos akivaizdžiai neviršijo savo diskrecijos ribų (žr. minėtų sprendimų *Antillean Rice Mills ir kt. prieš Komisiją* 48 punktą; *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-110/97, 62 punktą ir *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-301/97, 74 punktą).
- 55 Bendrijos teismo kontrolės intensyvumas ribojamas ypač tais atvejais, kai Bendrijos institucijos turi derinti skirtingus interesus ir taip pasirinkti politinius sprendimus, priklausančius jų kompetencijai (šiuo klausimu žr. 2000 m. vasario 8 d. Sprendimo *Emesa Sugar*, C-17/98, Rink. p. I-675, 53 punktą).
- 56 Todėl Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 66–67 punktuose teisingai išaiškino sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalį.
- 57 Šiai nuostatai būdingas išimtinis pobūdis, išplaukiantis iš jos pačios, visiškai nesumazina Komisijos turimos diskrecijos apimties, kai įgyvendinama savo politinius sprendimus ji turi derinti sunkiai suderinamus skirtingus interesus.

58 Taigi pirmasis apeliacinio skundo pagrindas yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu

59 Nurodydama antrąjį apeliacinio skundo pagrindą *Rica Foods* teigia, kad skundžiamo sprendimo motyvavimas yra ydingas, nes Pirmosios instancijos teismas savo sprendimą grindė klaidingais arba nesuprantamais argumentais, kad:

— bet koks papildomas cukraus iš UŠT importas pagal EB-UŠT kilmės kumuliacijos taisyklės padidintų Bendrijos rinkoje cukraus perteklių,

— šis papildomas importas lemtų papildomas Bendrijos biudžeto išlaidas.

60 Visų pirma dėl skundžiamo sprendimo motyvų, kad EB-UŠT kumuliacinės kilmės cukraus importas padidino cukraus perteklių Bendrijos rinkoje, reikia atkreipti

dėmesį į tai, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką Teisingumo Teismas nėra kompetentingas nei patvirtinti faktinių aplinkybių, nei iš esmės nagrinėti įrodymų, kuriuos Pirmosios instancijos teismas pripažino jas pagrindžiančius. Jeigu šie įrodymai buvo gauti teisėtai ir buvo laikomasi proceso taisyklių įrodinėjimo pareigos ir įrodymo administravimo srityje, tik Pirmosios instancijos teismas sprendžia dėl jam pateiktų įrodymų vertės (žr., be kita ko, 1998 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Baustahlgewebe prieš Komisiją*, C-185/95 P, Rink. p. I-8417, 24 punktą). Šis vertinimas, išskyrus šių įrodymų iškraipymo atvejį, pats savaime nėra teisės klausimas, kurį turi nagrinėti Teisingumo Teismas (žr., be kita ko, 1998 m. gegužės 28 d. Sprendimo *New Holland Ford prieš Komisiją*, C-8/95 P, Rink. p. I-3175, 26 punktą; 2002 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *Glencore ir Compagnie Continental prieš Komisiją*, C-24/01 P ir C-25/01 P, Rink. p. I-10119, 65 punktą ir 2003 m. gegužės 8 d. Sprendimo *T. Port prieš Komisiją*, C-122/01 P, Rink. p. I-4261, 27 punktą).

61 Tačiau šioje byloje Pirmosios instancijos teismas konstatavo:

- skundžiamo sprendimo 79 punkte remdamasis turima bylos medžiaga – kad Bendrijos cukraus rinka buvo perteklinė,
- šio sprendimo 80 punkte – kad Bendrija buvo įpareigota importuoti tam tikrą kiekį cukraus iš trečiųjų šalių pagal PPO susitarimus, ir
- šio sprendimo 81 punkte – kad tokiomis sąlygomis „jei Bendrijos cukraus gamyba nebūtų sumažinta, bet koks papildomas cukraus importas pagal EB-

UŠT kilmės taisyklės padidintų Bendrijos rinkoje cukraus perteklių ir subsidijuojamą eksportą“.

62 Skundžiamo sprendimo 82 punkte Pirmosios instancijos teismas iš to padarė išvadą, kad „Komisija galėjo teisingai nuspręsti <...>, jog bet koks cukraus importas į Bendriją pakeičiamas atitinkamo Bendrijos cukraus kiekio, kuris negali būti parduodamas šioje rinkoje, eksportu“.

63 Reikia konstatuoti, kad Pirmosios instancijos teismo vertinimas, susijęs su cukraus pertekliaus Bendrijos rinkoje augimu, yra faktinių aplinkybių vertinimas, kurio negalima ginčyti pateikus apeliacinį skundą, nes apeliančė neįrodė, net neteigė, kaip pastebėjo generalinis advokatas savo išvados 59 punkte, kad Pirmosios instancijos teismas iškreipė jam pateiktus įrodymus.

64 Antra, dėl tariamų papildomų Bendrijos biudžeto išlaidų, kurias lemia cukraus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importas, *Rica Foods* pažymi, kad eksporto grąžinamasis išmokas už A ir B cukrų visapusiškai finansuoja gamintojai vartotojams mokant mokesčius, todėl ginčijamas importas neturi reikšmės Bendrijos biudžetui.

65 Šiuo atveju pakanka konstatuoti, kad skundžiamo sprendimo 99–101 punktuose Pirmosios instancijos teismas visai nenusprendė, kad dėl ginčijamo importo Bendrijos biudžetas patyrė papildomų išlaidų. Iš tikrųjų

— skundžiamo sprendimo 99 punkte atkreipęs dėmesį, kad „ginčijamame reglamente nurodyti sunkumai yra cukraus ar mišinių, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importo augimas, perteklius Bendrijos cukraus rinkoje, sąlygojantis subsidijuojamą eksportą, ir įsipareigojimai pagal PPO susitarimus“, ir

— šio sprendimo 100 punkte įvertinęs, kad „atsižvelgiant į perteklių Bendrijos rinkoje, importuojamas iš UŠT cukrus pakeis Bendrijos cukrų, kuris siekiant palaikyti bendro rinkų organizavimo pusiausvyrą, turės būti eksportuojamas“,

Pirmosios instancijos teismas minėto sprendimo 101 punkte padarė išvadą, kad „net jei Bendrijos cukraus eksportą daugiausia finansuoja Bendrijos cukraus pramonė ir vartotojas, <...> PPO susitarimai riboja subsidijas eksportui, nepaisant to, kam galutinai tenka šių subsidijų kaštai, ir kad kiekvienas papildomas importas blogina padėtį rinkoje, kurioje jau yra perteklius“.

66 Atsižvelgiant į visus pirmiau nurodytus argumentus, antrasis apeliacinio skundo pagrindas yra atmestinas.

Dėl trečiojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies pažeidimu ir „sunkumų“ bei „pablogėjimo“ sąvokomis šios nuostatos prasme

- 67 Nurodydama trečiąjį apeliacinio skundo pagrindą *Rica Foods* teigia, kad Pirmosios instancijos teismas suklydo Komisijos argumentus, pateiktus siekiant pateisinti ginčijamo reglamento priėmimą, t. y. cukraus ir mišinių, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importo į Bendriją padidėjimą, Bendrijos produkcijos perteklių Europos cukraus rinkoje, įsipareigojimus pagal PPO susitarimus ir padarinius bendram cukraus rinkos organizavimui, kvalifikuodamas kaip „sunkumus“ ir „pablogėjimą“ sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies prasme.
- 68 Visų pirma *Rica Foods* tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas iškreipė Komisijos skundžiamo sprendimo 89 punkte pateiktus argumentus nusprenddamas, jog Komisija niekada neteigė, kad kiekvienas iš nustatytų sunkumų atskirai galėjo pateisinti apsaugos priemonės priėmimą, bet atvirkščiai, kad šie sunkumai buvo glaudžiai susiję.
- 69 Šiuo atveju perskaičius ginčijamo sprendimo pirmą, ketvirtą ir penktą konstatuojamąsias dalis matyti, kad Komisija pripažino, jog sunkumus sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies prasme lėmė įvairūs veiksniai, t. y. ginčijamo importo padidėjimas, perteklius Bendrijos rinkoje ir PPO susitarimuose numatytas eksporto grąžinamųjų išmokų ribojimas. Pirmosios instancijos teismas negali būti kaltinamas Komisijos argumentų, pateiktų siekiant pagrįsti ginčijamą apsaugos priemonę, iškraipymu.
- 70 Antra, *Rica Foods* teigia, jog Bendrijos teisės aktų leidėjas numatė ir net siekė, kad sprendimas dėl UŠT sukeltų ginčijamo importo didėjimą. Be to, Komisijos nurodyti

ir Pirmosios instancijos teismo patvirtinti „sunkumai“ ir „pablogėjimas“ jau egzistavo priimant Sprendimą 91/482 ir net jį pakeičiant 1997 metais. Organizuojant bendrą cukraus rinką nuo 1968 m. egzistavo ne tik perteklius, bet keletą kartų net buvo leista nauja gamyba ir importas.

- 71 Šiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas negalėjo pripažinti šių veiksmų „sunkumais“, dėl kurių „gali pablogėti veikla kuriame nors Bendrijos veiklos sektoriuje“, sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies prasme.
- 72 Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 91 punkte konstatavo, kad cukraus ir mišinių, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importas į Bendriją smarkiai išaugo nuo 1997 m., t. y. po Sprendimo 91/482 priėmimo ir net po jo pakeitimo 1997 metais.
- 73 Be to, aplinkybė, net ją įrodžius, t. y. įrodžius, kad šį padidėjimą, kurio Bendrija net siekė, buvo galima numatyti Sprendimo 91/482 priėmimo metu, kaip pastebėjo generalinis advokatas savo išvados 81 punkte, netrukdo Komisijai konstatuoti, kad šis padidėjimas, atsižvelgiant į Bendrijos produkcijos perteklių ir į įsipareigojimus pagal PPO susitarimus, yra sunkumų sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies prasme šaltinis.

- 74 Skundžiamo sprendimo 91 ir kituose punktuose patvirtindamas Komisijos poziciją šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas vis dėlto neiškraipė sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies prasmės.
- 75 Trečia, *Rica Foods* teigia, kad, priešingai nei nusprendė Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 106 punkte, gamybos kvotų sumažinimas, kurį sąlygojo ginčijamas importas, neturėjo įtakos Bendrijos gamintojų pajamoms. Iš tikrųjų toks sumažinimas tik paskatino Bendrijos gamintojus kultivuoti kitą produktą, kuris taip pat patenka į remiamo žemės ūkio sistemą.
- 76 Šiuo atveju, net įsivaizduojant, kad galimybė, kurią Bendrijos gamintojai būtų turėję pasirinkdami auginti kitas kultūras, sukeltų abejonių dėl Pirmosios instancijos teismo vertinimo skundžiamo sprendimo 104–140 punktuose dėl veiklos Bendrijos sektoriuje pablogėjimo ar pablogėjimo grėsmės, pakanka konstatuoti, jog *Rica Foods* nepateikė Pirmosios instancijos teismui jokių jos argumentus patvirtinančių įrodymų, todėl jis nesuklydo į juos neatsižvelgdamas.
- 77 Galiausiai *Rica Foods* tvirtina, kad iš UŠT importuotas cukraus ir mišinių kiekis, kuris 1999 m. sudarė 0,32 % (cukrus) ir 0,102 % (mišiniai) Bendrijos produkcijos, negalėjo sukelti rimtos bendro cukraus rinkos organizavimo sutrikdymo grėsmės. Tvirtindamas priešingai, Pirmosios instancijos teismas būtų padaręs teisės klaidą.
- 78 Reikia priminti, kaip pastebėjo Teisingumo Teismas minėto sprendimo *Emesa Sugar* 56 punkte, kad jau 1997 m. egzistavo Bendrijos runkelių cukraus gamybos perteklius, – palyginti su Bendrijos suvartojamu kiekiu, – kurį didino cukranendrių cukraus iš AKR šalių importas, vykdomas siekiant patenkinti ypatingą šio produkto

paklausą, ir Bendrijos įsipareigojimas importuoti tam tikrą kiekį cukraus iš trečiųjų šalių pagal PPO susitarimus. Be to, Bendrija taip pat buvo įsipareigojusi subsidijuoti cukraus eksportą išmokėdama eksporto grąžinamąsias išmokas, neviršijančias šių susitarimų nustatytų sumų. Šiomis aplinkybėmis ir atsižvelgdama į cukraus iš UŠT importo didėjantį augimą nuo 1997 m. Komisija galėjo pagrįstai manyti, kaip teisingai nusprendė Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 93–96 punktuose, kad bet koks, net minimalus Bendrijos produkcijos atžvilgiu, į Bendrijos rinką patenkantis šio produkto kiekis įpareigotų jos institucijas padidinti subsidijas eksportui minėtų sumų ribose arba sumažinti Europos gamintojų kvotas, o tai sutrikdytų bendrą cukraus rinkos organizavimą, kurio pusiaulyra jau buvo netvirta, ir prieštarautų bendros žemės ūkio politikos tikslams.

- 79 Atsižvelgiant į pirmiau išdėstytus argumentus, trečiasis apeliacinio skundo pagrindas yra atmestinas.

Dėl ketvirtojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 2 dalies pažeidimu

- 80 Nurodydama ketvirtąjį apeliacinio skundo pagrindą *Rica Foods* kaltina Pirmosios instancijos teismą skundžiamo sprendimo 142–177 punktuose nusprendus, kad Komisija nepažeidė sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 2 dalyje nurodyto proporcingumo principo apribodama cukraus ir mišinių, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importą iki 4 848 tonų.

- 81 Iš tikrųjų atsižvelgdama į interesus, kuriuos ji siekė apsaugoti, Komisija negalėjo pagrįsti ginčijamo importo ribos, iki kurios apribojo ginčijamą importą, nes tokia

riba yra ginčytina, palyginti su Bendrijos gamyba, importu arba eksportu, ir visiškai nepakankama, kad UŠT cukraus pramonei būtų pasiūlyta pagrįsta ateities perspektyva. Nepripažindamas savavališko ir nepagrįsto nustatyto kiekybinio apribojimo pobūdžio, neturinčio ryšio su tariamais nurodytais sunkumais ir pablogėjimu, Pirmosios instancijos teismas pažeidė proporcingumo principą.

82 Pagal sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 2 dalį:

„<...> reikia pasirinkti tokias priemones, kurias mažiausiai sutrikdytų asociacijos ir Bendrijos funkcionavimą. Šios priemonės neturi siekti daugiau nei griežtai būtina iškilusiems sunkumams įveikti.“

83 Be to, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 143 punkte pažymėjo, jog proporcingumo principas, vienas iš bendrųjų Bendrijos teisės principų, reikalauja, kad Bendrijos institucijų veiksmai neviršytų to, kas tinkama ir būtina nagrinėjamiems teisės aktų teisėtiems tikslams pasiekti, todėl, kai galima rinktis tarp keleto tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai turi būti proporcingi nurodytiems tikslams (1990 m. lapkričio 13 d. Sprendimo *Fedesa ir kt.*, C-331/88, Rink. p. I-4023, 13 punktas; 1994 m. spalio 5 d. Sprendimo *Crispoltoni ir kt.*, C-133/93, C-300/93 ir C-362/93, Rink. p. I-4863, 41 punktas; minėto sprendimo *Antillean Rice Mills ir kt. prieš Komisiją* 52 punktas ir 2001 m. liepos 12 d. Sprendimo *Jippes ir kt.*, C-189/01, Rink. p. I-5689, 81 punktas).

- 84 Teisminės šio principo laikymosi kontrolės atveju, atsižvelgiant į didelę Komisijos diskreciją apsaugos priemonių srityje, tik akivaizdus šioje srityje priimtos priemonės netinkamumas kompetentingos institucijos siekiamo tikslo atžvilgiu gali, kaip teisingai pažymėjo Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 150 punkte, paveikti tokios priemonės teisėtumą (žr. minėtų sprendimų *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-301/97, 145 punktą; *Fedesa ir kt.* 14 punktą; *Crispoltoni ir kt.* 42 punktą ir *Jippes ir kt.* 82 punktą).
- 85 Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 152 punkte nusprendė, kad „Komisija galėjo pagrįstai nuspręsti, jog ginčijamo reglamento priėmimo metu buvo sunkumų, dėl kurių galėjo pablogėti veikla kuriame nors Bendrijos sektoriuje“. Be to, iš šio sprendimo 156 punkto matyti, jog ieškovės „neįrodė, kad ginčijamo reglamento taikymo laikotarpiu apribodama cukraus ar mišinių, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importą į Bendriją iki 4 848 tonų, Komisija priėmė akivaizdžiai netinkamą priemonę arba akivaizdžiai neteisingai įvertino įrodymus, kuriuos ji turėjo ginčijamo reglamento priėmimo momentu“.
- 86 Kalbant apie ginčijamą kvotą, iš ginčijamo reglamento aštuntos konstatuojamosios dalies matyti, kad šis skaičius reiškia „didžiausią nagrinėjamų produktų importo bendrą metinį kiekį per pastaruosius trejus metus iki 1999 m., kai importas ypač išaugo“. Skundžiamo sprendimo 165–166 punktuose išnagrinėjęs Europos Bendrijų statistikos tarnybos (Eurostatas) pateiktą statistiką bei Komisijos nurodytus duomenis, Pirmosios instancijos teismas šio sprendimo 168 punkte nusprendė, kad Komisija pagrįstai galėjo neatsižvelgti į 1999 metus kaip nuorodą apskaičiuojant šią kvotą. Toks aplinkybių vertinimas negali būti ginčijamas pateikus apeliacinį skundą, jei Pirmosios instancijos teismui pateikti įrodymai nebuvo iškraipyti.

- 87 Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 173 punkte pridūrė, kad „Komisija atsižvelgė į UŠT cukraus gamintojų interesus visiškai nesustabdydama cukraus importo pagal EB-UŠT kilmės kumuliacijos taisyklės“ ir kad „4 848 tonų kvotą ginčijamo reglamento 1 straipsnyje ji nustatė remdamasi didžiausiu importuojamo cukraus ir mišinių kiekiu 1996–1998 metais“.
- 88 Reikia konstatuoti, kad *Rica Foods* nepateikia jokio argumento, galinčio įrodyti, jog pateikdamas tokius argumentus Pirmosios instancijos teismas pažeidė proporcingumo principą atsižvelgiant į teisminės kontrolės, vykdomos toje srityje, kurioje Komisija turi derinti sunkiai suderinamus skirtingus interesus, ribas.
- 89 Taigi ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas taip pat yra atmestinas.

Dėl penktojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su preferencinio UŠT statuso pažeidimu

- 90 Nurodydama penktąjį apeliacinio skundo pagrindą *Rica Foods* teigia, kad skundžiamo sprendimo 178–191 punktuose neatsižvelgdamas į ginčijama apsaugos priemonę nustatytą labai skirtingą, pirma, AKR valstybių ir šalių, kurioms taikomos lengvatos, ar net tam tikrų kitų trečiųjų šalių kilmės produktų importo ir, antra, UŠT kilmės produktų importo traktavimą, Pirmosios instancijos teismas pažeidė pastarųjų preferencinį statusą.

- 91 Tačiau iš skundžiamo sprendimo 178–190 punktų aiškiai matyti, kad Pirmosios instancijos teismas atsižvelgė į *Rica Foods* argumentus, kuriais nurodomos priežastys, dėl kurių ginčijamas reglamentas konkurencijos požiūriu nesudarė AKR valstybėms ir trečiosioms šalims palankesnių nei UŠT sąlygų.
- 92 Skundžiamo sprendimo 183 punkte Pirmosios instancijos teismas, be kita ko, konstatavo, kad sprendimo dėl UŠT 109 straipsnis aiškiai numato Komisijos teisę priimti apsaugos priemonės jame nurodytomis sąlygomis. Aplinkybė, kad Komisija priėmė tokią priemonę kai kurių UŠT kilmės produktų atžvilgiu, nepaneigia preferencinio statuso, kuris pagal sprendimo dėl UŠT 101 straipsnio 1 dalį taikomas šių šalių kilmės produktams. Iš tikrųjų apsaugos priemonė yra išimtinė ir laikina.
- 93 Be to, kaip pastebėjo Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 185 punkte, ginčijame reglamente yra nurodomas tik pagal EB-UŠT kilmės kumuliacijos taisykles importuojamas cukrus ir mišiniai, todėl UŠT kilmės cukraus importui pagal įprastas kilmės taisykles jokia riba nebuvo nustatyta, jei tokia produkcija egzistuoja.
- 94 Apeliaciniame skunde *Rica Foods* nenurodo motyvų, dėl kurių Pirmosios instancijos teismo argumentacijai bei išvadai būdinga teisės klaida.
- 95 Kadangi penktasis apeliacinio skundo pagrindas taip pat yra nepriimtinas, apeliacinis skundas yra atmestinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

96 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, kuri taikoma apeliaciniam procesui pagal to paties reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš *Rica Foods* ir pastaroji pralaimėjo, ji padengia bylinėjimosi išlaidas. Pagal 69 straipsnio 4 dalį, kuri taip pat taikoma apeliaciniam procesui pagal 118 straipsnį, Nyderlandų Karalystė ir Ispanijos Karalystė pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti iš *Rica Foods (Free Zone) NV* bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Nyderlandų Karalystė ir Ispanijos Karalystė pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.